

Kniha žalmov
Kapitola 1
Blažený človek,
čo nekráča
podľa rady bezbožných
a nechodí cestou hriešnikov,
ani nevysedáva
v kruhu rúhačov,
ale v zákone Pánovom
má záľubu a o jeho zákone
rozjíma dňom i nocou.
Je ako strom zasadený
pri vode, čo prináša ovocie
v pravý čas, a jeho lístie
nikdy nevädne;
darí sa mu všetko,
čo podniká.
No nie tak bezbožní,
veru nie; tí sú ako plevy,
čo vietor ženie pred sebou.
Preto bezbožní
neobstoja na súde,
ani hriešnici v zhromaždení
spravodlivých.
Nad cestou spravodlivých
bedlí Pán,
ale cesta bezbožných
vedie do záhuby.
Kapitola 2
Prečo sa búria pohania?
Prečo národy snujú
plány daromné?
Povstávajú pozemskí králi
a vladári sa spolčujú
proti Pánovi
a proti jeho pomazanému:
„Rozbíme ich okovy a ich,
jarmo zhoďme zo seba!“
Ten, čo na nebesiach
prebýva, sa im vysmieva;
Pán ich privedie na posmech.
Raz na nich rozhorčene
zavolá a svojím hnevom
ich vydesí:
„Veď ja som ustanovil
svojho kráľa na svojom
svätom vrchu Sione!“
Zvestujem Pánovo
rozhodnutie:
Pán mi povedal: „Ty si môj

syn. Ja som ťa dnes splodil.
Žiadaj si odo mňa
a dám ti do dedičstva národy
a do vlastníctva celú zem.“
A teraz, králi, pochopte;
dajte si povedať,
pozemskí vladári.
Podvoľte sa čistote...
Šťastní sú všetci,
čo sa spoliehajú na neho.
Kapitola 3
Dávidov žalm. Keď utekal
pred synom Absolónom.
Pane, jak mnoho je tých,
čo ma sužujú!
Mnohí povstávajú proti mne.
Mnohí o mne hovoria:
„Boh mu nepomáha.“
Ale ty, Pane, si môj ochranca,
moja sláva,
čo mi hlavu vztyčuje.
Hlasne som volal k Pánovi
a on mi odpovedal
zo svojho svätého vrchu.
A ja som sa uložil
na odpočinok a usnul som,
Prebudil som sa,
lebo Pán ma udržuje.
Nebudem sa báť tisícov ľudí,
čo ma obkľučujú.
Povstaň, Pane;
zachráň ma, Bože môj.
Veď ty si udrel
mojich nepriateľov po tvári
a hriešnikom si zuby vylámaval.
Pane, ty si naša spása.
Na tvoj ľud nech zostúpi
tvoje požehnanie.
Kapitola 4
Zbormajstrovi.
Na strunový nástroj.
Dávidov žalm.
Bože, ty spravodlivosť moja,
vyslyš ma,
keď volám o pomoc.
V súžení si mi ulávil.
Zmiluj sa nado mnou
a vyslyš moju modlitbu.
Ľudia, dokedy ešte budete
mať srdcia tvrdé?

Prečo máte záľubu v márnosti
a vyhľadávate klamstvá?
Vedzte, že Pán zázračne
chráni svojho svätého;
Pán ma vyslyší,
keď k nemu zavolám.
Hneváte sa, ale nehrešte;
uvažujte vo svojom srdci,
rozjímajte na svojich lôžkach
a upokojte sa.
Obetujte pravú obeť
a dôverujte Pánovi.
Mnohí hovoria:
„Kto nám ukáže šťastie?“
Pane, ukáž nám
svetlo svojej tváre
ako znamenie.
Môjmu srdcu dal si
väčšiu potechu, než majú tí,
čo oplývajú vínom a obilím.
V pokoji sa ukladám
a usínam, lebo len ty, Pane,
ma necháš odpočívať
v bezpečí.
Kapitola 5
Zbormajstrovi.
Hra na flautu.
Dávidov žalm.
Pane, počuj moje slová,
všímni si moje vzdychanie.
Pozoruj moju hlasitú prosbu,
môj kráľ a môj Boh.
Veď ku tebe, Pane,
sa modlím,
za rána počúvaš môj hlas,
za rána prichádzam k tebe
a čakám.
Ty nie si Boh,
ktorému by sa páčila
nepravosť, zlý človek
nepobudne pri tebe,
ani nespravodliví neobstoja
pred tvojím pohľadom.
Ty nenávidíš všetkých,
čo páchajú nepravosť,
ničíš všetkých,
čo hovoria klamstvá.
Od vraha a podvodníka
sa odvracia Pán s odporom.
No ja len

z tvojej veľkej milosti
smiem vstúpiť
do tvojho domu
a s bážňou padnúť
na tvár pred tvojím
svätým chrámom.
Pane, veď ma
vo svojej spravodlivosti
pre mojich nepriateľov,
urovňaj svoju cestu
predo mnou.
Lebo v ich ústach
úprimnosti niet,
ich srdcia sú plné zrady;
ich hrtan je
ako otvorený hrob,
na jazyku samé úlisnosti.
Súd' ich, Bože, nech padnú
pre svoje zámery;
vyžeň ich pre množstvo
ich zločinov, veď teba,
Pane, rozhorčili.
Nech sa tešia všetci,
čo majú v teba dôveru,
a naveky nech jasajú.
Chráň ich a nech sa radujú
v tebe, čo tvoje meno milujú.
Lebo ty, Pane,
žehnáš spravodlivého,
ako štítom venčíš ho
svojou priazňou.
Kapitola 6
Zbormajstrovi.
Na osemstrunový nástroj.
Dávidov žalm.
Pane, nekarhaj ma
v svojom hneve,
netrestaj ma
v svojom rozhorčení.
Zľutuj sa, Pane, nado mnou,
lebo som nevládny,
uzdrav ma, Pane,
lebo sa mi kosti chvejú.
Aj dušu mám už
celkom zdesenú.
Ale ty, Pane, dokedy...?
Vráť sa, Pane,
zachráň mi dušu.
Spas ma, veď si milosrdný.
Veď medzi mŕtvymi

nik nemyslí na teba.
A kto ťa môže chváliť
v podsvetí?
Už ma vyčerpalo vzlykanie,
lôžko mi noc čo noc
vlhne od plaču,
slzami máčam svoju posteľ.
Od náreku sa mi
oko zahmlilo a uprostred
všetkých mojich nepriateľov
som zostarol.
Odíďte odo mňa,
všetci, čo páchate nepravosť,
lebo Pán vyslyšal
môj hlasný plač.
Pán moju prosbu vyslyšal, Pán
prijal moju modlitbu.
Všetci moji nepriatelia
nech sa zahanbia
a nech sa zdesia náramne
a zahanbení nech
sa ihneď stratia.
Kapitola 7
Dávidov nárek.
Zaspieval ho Pánovi
pre Benjamínca Kúša.
Pane, Bože môj,
k tebe sa utiekam,
zachráň ma pred všetkými,
čo ma prenasledujú,
a vyslobod' ma,
Pane, Bože môj,
ak som sa čohosi zlého
dopustil, ak som si ruky
poškvrnil zločinom,
ak som sa dobrodincovi
odplatil zlom,
ak som nepriateľ'a olúpil
a nechal bez pomoci,
potom nech ma
prenasleduje nepriateľ'
a nech sa ma zmocní
a nech ma zašliape
až do zeme a do prachu
zrazí moju česť.
Povstaň, Pane,
vo svojom hneve,
postav sa proti zúrivosti
mojich nepriateľ'ov.
Bože môj, vystúp na súde,

ktorý si ty nariadil.
I obklopí ťa
zhromaždenie národov,
ale ty si zasadni vysoko
nad nimi.
Pán je sudca národov.
Súd' ma, Pane,
podľa mojej spravodlivosti
a podľa mojej nevinnosti.
Nech je už koniec
zlobe hriešnikov.
Posilni spravodlivého,
ty, spravodlivý Bože,
čo skúmaš myseľ a srdce.
Boh je moja obrana;
on zachraňuje tých,
čo majú srdce úprimné.
Boh je sudca spravodlivý;
dáva výstrahy každý deň.
Hľa, hriešnik
počal nepravosť,
ťarchavý je zlobou
a plodí zločin.
Jamu vykopal a prehĺbil,
lež sám padol do pasce,
ktorú nastrojil.
Jeho zloba zosype sa mu
na hlavu, temeno mu pritlačí
jeho násilie.
Ale ja budem velebiť Pána
pre jeho spravodlivosť
a meno najvyššieho Pána
budem ospevovať.
Kapitola 8
Zbormajstrovi.
Na nápev piesne "Lis".
Dávidov žalm.
Pane, náš Vládca,
aké vznešené je tvoje meno
na celej zemi!
Tvoja veleba sa vznáša
nad nebesia.
Z úst nemlumníat a dojčeniec
pripravil si si chválu
naprotiveň svojim
nepriateľ'om,
aby si umlčal
pomstivého nepriateľ'a.
Keď hľadím na nebesia,
dielo tvojich rúk,

na mesiac a na hviezdy,
ktoré si ty stvoril:
čože je človek,
že naň pamätáš,
a syn človeka,
že sa ho ujímaš?
Stvoril si ho len o niečo
menšieho od anjelov,
slávou a cťou si ho ovenčil
a ustanovil si ho za vládcu
nad dielami tvojich rúk.
Všetko si mu položil
pod nohy:
ovce a všetok domáci statok
aj všetku poľnú zver,
vtáctvo pod oblohou
a ryby v mori i všetko,
čo sa hýbe po dne morskom.
Pane, náš Vládca,
aké vznešené je tvoje meno
na celej zemi!
Kapitola 9
Zbormajstrovi.
Hra na hoboji a harfe.
Dávidov žalm.
Oslavovať ťa budem, Pane,
celým svojím srdcom
a vyrozprávam všetky
tvoje diela zázračné.
V tebe sa budem tešiť
a radovať,
ospevovať budem
tvoje meno, Najvyšší.
Lebo ty si sa ujal môjho súdu
a rozriešil si môj spor,
zasadol si na trón
ako spravodlivý sudca.
Zahriakol si pohanov
a vyničil si rod bezbožný,
ich meno si vyhladil navždy,
navěky.
Nepriatel'ia zhynuli,
navždy umlkli;
zboril si ich mestá,
niet po nich ani pamiatky.
Ale Pán tróni navěky,
už si pripravil
stolec sudcovský.
A spravodlivo bude
súdiť svet,

podľa práva
bude súdiť národy.
Pán bude
utláčanému útočišťom,
prihodným útočišťom
v časoch súženia.
Na teba sa spoľahnú tí,
čo tvoje meno poznajú,
veď ty, Pane,
neopúšťaš tých,
čo ťa hľadajú.
Spievajte a hrajte Pánovi,
čo na Sione prebýva,
ohlasujte jeho skutky
medzi národmi.
Lebo on, čo pomstí krv,
na nich pamätá,
nezabúda na nárek bedárov.
Zmiluj sa, Pane, nado mnou,
pozri, ako ma
nepriatel'ia sužujú,
vytrhni ma z brán ríše smrti,
aby som v bránach
dcéry sionskej hlásal
všetky tvoje skutky preslávne
a plesal, že si mi pomohol.
Pohania padli do jamy,
ktorú kopali, a v tom osídle,
čo nastrojili, chytila sa im
vlastná noha.
Pán sa zjavil a konal súd.
Hriešnik sa zamotal
do diela svojich rúk.
Do pekla pôjdu hriešnici,
všetci pohania,
čo zabúdajú na Boha.
Lež na úbožiaka
on nezabudne navěky,
ani nádej úbožiakov
navždy márna nebude.